

Almanya Niye Gelişmiş Ülke

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Pzt, 25/11/2013 - 11:27

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Tren ulaşımı Almanya’da tam yüz sene evvel hayata geçirilmiş. Her yöne sık sık ve düzenli tren seferleri var. Yabancı olsun yerli olsun, Almanca bilsin veya bilmesin tüm yolcular için her tür kolaylık düşünülmüş.

Almanya’da yüz sene evvel tren taşımacılığına verilen tekel de son bulmak üzere. Bu yüz yıllık tekel nedeni ile şehirlerarası otobüs taşımacılığı yok. Doğal olarak otobüs terminali de yok. Var olan özel otobüsler sadece turistleri gezdirmek için kullanılıyor ve Türkiye’de 30 sene evvel kullanılanların modelinde. Ne internet var, ne koltukların arkasında ekran. Yolculuk esnasında film seyredip, müzik dinlemek olanağı yok. Otobüslerde muavin de yok. Bu nedenle de, ne çay, ne kahve, ne de su ve yiyecek ikramı var. Açıkçası hiçbir şey, hiçbir hizmet yok otobüslerde.

Buna karşın tren ulaşımı tekel olmasına rağmen çok gelişmiş. Nasıl olsa tekelim, bana hiç kimse bir şey yapamaz deyip, yolcular teknolojik, hijyenik ve insani gelişmelerden mahrum edilmemiş.

Biletinizi, bilet satan makinelerden alıyorsunuz. Dokunmatik, 7 dilde ve “Kullanıcı kolaylıklı”. Türkçede böyle bir terim var mı bilmiyorum ama aklıma İngilizcedeki “User friendly” tanımı geldi ve karşılığını da en yakın manada “Kullanıcı kolaylıklı” olarak düşünerek kullandım.

Ana tren istasyonunda, bineceğiniz treni bulmanız çok kolay. Tarifeler hem ekranda gösteriliyor hem de basılı olarak panolara asılmış. Trenler çok dakik ve ilan edilen dakikada geliyor, belirtilen saatte de kalkıyor. Saniyelik gecikme dahi söz konusu değil.

Peronda en çok dikkatimi çeken, trenlere binmek için yapılmış olan platformların trenlerin yanaştığı en kenar kısmından yaklaşık 60 cm içeride yer alan ve bir uçtan diğerine, platform boyunca uzanan beyaz renkli, üzeri kendine özgü uzun tırtıllı, yaklaşık 25-30 cm enindeki şeritler oldu. Belli aralıklarla, sanırım 16.50-17.00 metre aralar ile bu şeritleri dikey olarak, geliş treninin platforma yanaştığı kenarından diğer tarafta gidiş trenin yanaştığı kenara kadar uzanan aynı yapıda beyaz şeritler kesmekteydi.

İlk başta tüm çabama ve yılların mühendislik bilgi ve deneyimime rağmen bu beyaz ve üzeri tırtıllı şeritlerin ne olduklarını ve ne için oraya konduklarını anlamam mümkün olmadı. Bir sınırı belirtiyordu bu beyaz şeritler ama neyin sınırıydı pek de belli değildi. Trene binecek olanları can güvenliği nedeni ile platformun kenarından uzakta durmaya teşvik etmek için konmuş olması bana pek mantıklı gelmedi. Hem 60 cm.lik aralık çok fazlaydı hem de geliş ve gidiş platformlarını boydan boya kateden bu beyaz çizgileri niye 16.50-17.00 m. aralar ile dikey beyaz şeritler kessindi. Amaç sadece can güvenliği için olsa dikey beyaz şeritlerin konmaması gerekirdi.

Geri çekildim ve seyretmeye başladım. İnceleme seyriydi bu. Trene binecek insanlar geliyor ve beyaz çizgiyi dikkate almadan platformun kenarından 10-15 cm. daha içeride durup tren bekliyorlardı. Açıkçası, emniyet sınırı diye düşündüğüm beyaz şerit ayaklar altındaydı. Benim tanıdığım Almanlar asla kuralları çiğnemezlerdi. Bu şeritlerin amacının farklı olduğu kesindi.

Birkaç tane tren yanaşıp gitti ama ben pek bir bilgi edinemedim bu inceleme gözlemlerimden.

Ve nihayet beklediğim an geldi ve ne olduklarını kavramaya başladım. Jeton düştü açıkçası.

Geliş platformuna yanaşan bir trenden elinde beyaz bastonu ile görme özürlü bir kişi indi. Tren, çıkış kapıları dikey beyaz şeritlerin önünde duracak denli hassas bir şekilde durmuştu ve kapıdan inen bu kişi elindeki beyaz bastonunun ucunu, bu yüzeyi tırtıllı beyaz şeridin en sağından en soluna kadar enlemesine dolaştırarak her adımda bir veya iki kez tırtıllara sürte sürte ilerlemeye başladı.

Önce kısa dikey şerit üzerinde yürüdü, şeridin bittiği yerden dik açı ile dönerek platformu boydan boya kat eden beyaz şeride geçti ve yürümesine devam etti. İki kapılık mesafeyi yürüdükten sonra, enlemesine platformu boydan boya kat eden beyaz şeride gelince tekrar dik açı yaparak benim olduğum tarafa yöneldi ve karşı platformda boydan boya uzanan beyaz şeride kadar gitti. Yürümesine devam etti ve beklediği trenin geldiği vakit kapılarından bir tanesinin önünde duracağı kısa beyaz şeridi buldu ve orada beklemeye başladı. Tüm bu işlemleri tamamen kendi başına ve yalnız yaptı. Tren gelince de otomatik açılan kapıdaki merdivenleri çıktı ve içeri girdi.

Dilim tutuldu...!

Özürlülere sahip çıkmak duygusuna, hayatlarını kolaylaştırmak düşüncesine ve bu muhteşem uygulamaya tek kelimeyle "hayran" kaldım. Bizde daha yürüme engelli vatandaşlarımız devlet dairelerine bile tek başlarına giremiyorlar, bırakın trene veya otobüse binmeyi...

İşte benim gözümdeki Almanya'nın bir parçasını da bu olay oluşturdu. Zaman zaman fırsat buldukça, ileriki yazılarımda, diğer izlenimlerimi de dile getireceğim Almanya ve Fransa ilgili. Gerçekten de çok ilginç, takdir edilecek ve bizde olmayan uygulamalar bunlar...

Prof. Dr. Ata ATUN

ata.atun@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Dünya](#) [3]
- [Dış Siyasa](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (01/05/2024 - 08:20 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/almanya-niye-gelismis-ulke>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <mailto:ata.atun@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dunya>

[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>

[5] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>

